

Sammenligning mulig. Jeg skal nævne et Par større Poster, som findes der i Aar, nemlig 200,000 Kr. til det ny Seruminstitut og 500,000 Kr. til Paabegyndelse af Christiansborg Slots Genopførelse.

Endelig komme vi til den store § 27, der i Aar viser en Bevilling paa 15,5 Mill. Kr. — hvad der er usædvanlig højt — mod 13,9 Mill. Kr. i Fjor, altsaa en Stigning til Erhvervelse af Formue og Afdrag af Gæld mod i Fjor af 1,6 Mill. I alt fremkommer altsaa, som jeg allerede har nævnt, et Underskud paa 3,9 Mill. Kr., altsaa i Nærheden af 4 Mill., medens Underskuddet i Fjor kun var 0,3 Mill. Kr.

Jeg har nævnt nogle af Hovedposterne, nogle af de Udgiftsposter, som have været stærkest stigende, og naar man kortelig skal angive Aarsagerne til, at vi i Aar have et saa stærkt stigende Udgiftsbudget og faar dette ret betydelige Underskud, kan man karakterisere det saaledes, at en første og meget betydelig Aarsag dertil er de aarligt voksende Udgifter paa visse Omraader, som man maa regne med komme igen Aar for Aar. Der er først og fremmest Alderdomsforsørgelsen, Sygekasserne, Udgifterne som Følge af Tuberkuloselovene, Loven om vanartede Børn, og Tilskud til Lærerlønninger. Det er Aar for Aar meget betydelige Summer, som disse Love foraarsage Udgiftsbudgettet paa Finansloven forøget med, og det er jo Stigninger, som vi ikke kunne vente Lempelser i til næste Aar, tværtimod, dem maa vi regne med som noget vedvarende. — En anden Post, som spiller en væsentlig Rolle her paa Udgiftsbudgettet i Aar, er de militære Lønningslove, der medføre en ikke ringe Stigning. Den Forøgelse af Udgifterne, de en Gang have medført, vil jo vedblive at være der, i hvert Fald indtil der kommer en helt ny Ordning af Forsvarsvæsenet, men der er altsaa ikke en stadig vedvarende Stigning der.

Endelig er der et Forhold, som er særlig karakteristisk for dette Budget, og det er Stigningen af Udgifterne til offentlige Arbejder og til Udviklingen af vort Jernbanevæsen i det hele. Dette viser sig paa den ene Side ved en mindre Indtægt paa § 6 end oprindeligt projekteret, idet der tænkes gennemført en meget væsentlig forbedret Toggang for Nord- og Vestjylland, der vil medføre en ikke ringe Udgift, og paa den anden Side derved, at der paa § 27 II. til offentlige Arbejder bevilges 1,4 Mill. Kr. mere end i Fjor, og meget mere end i en Række foregaaende Aar. Det er i det hele, som ærede Med-

lemmer ville lægge Mærke til, naar de gennemgaa § 27, ganske overordentlig store Beløb, der anvendes i disse Aar til ny Baneanlæg og til Forbedring af bestaaende Anlæg. Jeg nævner, at paa Budgettet i Aar findes der alene til Københavns Banegaard opført ca. 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og ca. 3 Mill. Kr. til rullende Materiel.

Det er ganske naturligt, at man standser nogle Øjeblikke ved Underskuddet 3,9 Mill. Kr. Det kan ikke nægtes, at det er et ret betydeligt Underskud, og naar man ser det, navnlig ogsaa i Sammenligning med Finansloven i Fjor, kan det heller ikke undgaas, at det gør et ret stærkt Indtryk paa en. Jeg skal dog tillade mig at minde om, at det er ikke saa længe siden, at man her i dette Ting har vedtaget Finanslove, paa hvilke der var endnu større Underskud. Paa Finansloven for 1902—03 var der budgetteret et Underskud paa 5 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og paa Finansloven for 1903—04 var der budgetteret et Underskud paa 4,8 Mill. Kr. Det gik imidlertid ikke den Gang saa galt, som det saa ud til efter Finanslovene. Det Aars Statsregnskab, der hvilede paa den Finanslov, der udviste et Underskud paa 5 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., viste sig kun at have et Underskud paa 1,8 Mill. Kr., og for Aaret 1903—04 forvandlede de 4,8 Mill. Kr.s Underskud paa Finansloven til 0,5 Mill. Kr.s Overskud paa Statsregnskabet (Reedtz-Thott: Jernbanerne!). Min ærede Sidemand bemærker: Jernbanerne. Det er ganske rigtigt, at Jernbanerne medførte en Stigning i Indtægterne i disse Aar, men dog ikke tilstrækkeligt til, at man deraf alene kan forklare sig den meget betydelige Vending, der skete, thi det er en Vending fra 4,8 Mill. Kr.s Underskud til 0,5 Mill. Kr.s Overskud, altsaa en Vending paa over 5 Mill. Kr., og dertil skal saa yderligere lægges de Udgifter, der findes bevilgede paa § 28 paa disse Finanslove og paa Tillægsbevillingsloven. Men det er ganske rigtigt, at Statsbanernes Indtægter i disse Aar have været stigende ligesom i øvrigt saa godt som alle andre Indtægter, Staten har, saaledes ogsaa navnlig Toldindtægterne. Det er det lyse ved Situationen i Øjeblikket, at denne Stigning er ikke standset. Jeg kan meddele det høje Ting, at for de 11 Maaneder af indeværende Regnskabsaar have Toldindtægterne vist en Fremgang paa 3 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., ogsaa Fremgangen paa Statsbanernes Indtægter er vedbleven, og det samme gælder Fremgangen paa Post- og Telegrafvæsenets Indtægter. Vi tør altsaa nære et godt Haab